

Erasmus + mobilitás

München 2015

Munkanapló

2015.02.05. Csütörtök

Megérkeztünk Münchenbe 15:24-kor és az állomáson megvártuk, amíg Hanke úr és Andreas, a többi diákkal, értünk jön. Majd megcsináltattuk a bérleteinket és elindult a nagy utazás. Először a metrót vettük igénybe és tekintve a sok bőröndöt nem volt könnyű dolga senkinek. Megérkeztünk a szállásra, ahol kisebb eligazítás után birtokba vehettünk a szobánkat. Este a német diákok elvittek minket üdvözlésképpen egy étterembe, ahol megkezdődött az ismerkedés.

2015.02.06. Péntek

8 óra előtt megérkeztünk a fotós iskolába. Egy rövid bevezetés után bemutatták nekünk az egész épületet. Először az iMac-ek látvány döbrentett le minket, a több mint 27" képátmérőjükkal és természetesen azzal, hogy nem kevesebb 100-as kategóriákról beszélünk a mennyiségükben. De innentől döbrentünk már csak nőtt és nőtt, amikor a számos Nikon digitális és analóg gépek egész tömegét mutatták nekünk be. Majd megnéztük a 3, teljes mértékben profin és újonnan felszerelt műtermet. Ezután átmentünk két retus termén és az épület többi szakmájával is megismerkedtünk egy kicsit, mint például a könyvkötő és a média grafikus. Útközben a folyosókon megcsodálhattuk az ott tanuló fotósok műveit, amik nem kicsit döbrentettek le minket, mivel nagyon kifinomult fénytechnikai tudásról tanúskodtak. Majd leértünk a nyomdába és a nyomtatás egy új dimenziójával találtuk szembe magunkat. Az igazán profi gépekkel, amikhez már két segédet is használ a nyomdász tanár. Megtudtuk, hogy a papírnak van optimális tárolási pára és hőtartalma, aminek figyelmen kívül hagyása súlyos bűnnek számít.

Megtudtuk a körbevezetés közben azt is, hogy itt nem ugyan az a rendszer az iskolában, mint nekünk otthon. Itt is nagy hangsúlyt fektetnek a gyakorlati részre, de itt 2 hetet a diákok egy külső műteremben töltenek, majd a következő 2 hetet az iskolában folytatják, ahol elméletet és belső műtermi technikákat tanulnak.

Majd azután, hogy mindent láttunk a német vendéglátóink megvendégelték minket egy uzsonna keretében a büfjünkben.

Ezt egy kis eligazítás követte a programokról és az otthoni iskolánk által kiadott témáról. Majd megindult kis csapatunk az ötvös iskola felé. Végtelenül kedves tanárok vártak minket,

akik bemutatták az egyes ott tanulható szakmákat. Így megismerkedhettünk a famunkásokkal, az ötvösökkel és a kőművészekkel.

Miután ezzel az iskolával is végeztünk már csak rajtunk múlott, hogy hova is szeretnénk menni. Így a sok inspirációtól feldobódva indult neki a fotós csapat, az útközben megcsodált épületek és terek megfotózásának. Természetesen azért a fotósokat vonzotta az éjszakai kilátás, így azt sem hagyhattuk ki.

2015.02.07 szombat

Hétköznap reggelit biztosítottak nekünk, de így hétfvégén magunknak kellett gondoskodnunk magunkról. Tudtuk előre, hisz szóltak nekünk, hogy vasárnap minden zárva lesz. Szóval elsődleges célunknak tekintettük, hogy élelmet kerítsünk. Majd miután ez megtörtént a várost fedeztük fel. Megcsodáltuk az Isart, ami Münchent szeli át. Még bóklásztunk egy kicsit a városban, majd úgy döntöttünk, hogy mára ennyi épp elég volt és sötétedés közelében haza indultunk.

2015.02.08. Vasárnap

A vasárnap retusálással és az interneten való böngészéssel telt olyan helyek után, amiket majd még szívesen megfotóznék a következő hetek során.

Hétfő (02.09)

Az iskolában találkoztunk Hanke Úrral és megmutatta, hogy működnek a Maces. Majd mentünk felkeresni a jövődöbéli „munkáltatóinkat”, tehát a gyakorlati helyeket. Sajnos egyet nem láthattunk, mert a fotóst nem lehetett elérni. Így megnéztük azt, ahol Andreas dolgozik és azt, ahova Gellért és én menni fogunk. Az első műteremben, ahol ki volt alakítva egy sminkes rész, egy fotózásra alkalmas nagyobb tér és egy tárgyalásra alkalmas fotelokkal és kanapékkal berendezett helység is. Körbe vezettek minket, és megmutatták, hogy ők milyen felszerelést használnak. Három kisebb raktárszerű szoba volt tele fényformálókkal, előtéttekkel, vakukkal és fényképező gépekkel. És természetesen alap felszerelésként Mac gépeket használtak az utómunkákhoz. A második helyen sajnos nem tudtunk körbenézni, mert annyira elfoglaltak voltak a fotósok és maga a műterem vezetője is bocsánatot kért és elmagyarázta, hogy nincs ideje most körbe vinni minket. Azt viszont már kívülről is jól lehetett látni, hogy ez a hely nagyobb, mint amibe elsőnek voltunk.

Kedd (02.10)

Gyönyörű időnek néztünk elébe. A nap sütött és még sok hó volt, így csak úgy ragyogott a város. Reggel elindultunk az iskolába.

Az iskolába érve Andreasra lettünk bízva. A retus teremben kezdtünk és a prospektus készítéséhez alkalmas programmal ismerkedtünk meg, az InDesign-al. Sorra vettük a pontokat, hogy mit, hogy kell beállítani rajta, hogy a megfelelő méreteket és stílust kapjuk. Majd a jó időre való tekintettel az Olympia parkba mentünk. Onnan a város felé vettük az irányt. Megcsodáltuk az Odeonsplazt-ot és a Marienplat-ot, és számos szép épületet örökítettünk meg.

Szerda (02.11)

Ismét a retus teremben kezdjük a napot. Nem kell sok idő, hogy rájövünk nem elég a retusra és válogatásra ígért 1 óra, főleg hogy a Ps-ot folyamatos fordításnak kell alávetni. Ez után megnéztük a Botanischer Graten-t. A kert gyönyörű. Szébbnél szebb virágokkal tömve és különféle részekre lebontva minden fajtának a saját kis klímáját kialakítva.

Csütörtök (02.12)

Garmischba mentünk az Alpokba. Egy csodálatosan gyönyörű, szinte már vakító fehérség vett minket körül majdnem egész úton. Az út vége felé már kitisztult az idő és akkor megpillanthattuk az Alpokat teljes gyönyörűségében.

Maga a túra egy rövidke sétával kezdődött a város széléről fel a hegyekhez. Majd az út folytatódott egy patakocska mellett egy völgyben. Majd egy szurdokban érve megfagyott vízesések alatt sétálgattunk legalább 40 percen keresztül.

A túra vége felé megálltunk a hegy tetején egy kis étteremnél, ahol olyan meleg volt, hogy akár bátran egy pulcsiba is ki lehetett ülni a teraszra.

A túra hosszú volt, de így sem kaptunk sok időt fotózni. Legalábbis nem éreztük azt, mert mi mindenhol meg tudtunk volna állni egy kicsit hosszabb időre. A túra során olyan képeket készítésére volt lehetőségünk, amilyeneket a legtöbb képeslapon látni lehet.

2015.02.13. Péntek

Mint a legtöbb napunkat, ezt is az iskolában kezdtük. A hét minden napján meg volt a lehetőségünk, hogy akár reggeltől egészen az iskola zárásáig ott ülhessünk és Photoshoppolhassunk. Fura volt, hogy egy német programmal kellett mindezt véghezvinnünk, de még ebből is sokat tanultunk. De akkor sem volt gond, ha valamit nem találtunk vagy nem tudtunk, mert mindig volt valaki, akik szívesen segítettek nekünk bármiben. A mai nap kellett bemutatnunk Hanke Úrnak azokat a képeket, amiket eddig készítettünk és a legjobbnak gondoltunk.

Ez után elindultunk, hogy megnézzük az utolsó, még kimaradt gyakorlati helyet. Egy hangulatos és kedves műterem volt. Nem volt nagy és mégis megvolt benne minden, ami fotósoknak kellhet (tárgyasztal, több méterben különféle softboxok, fényformálók, számos vaku és fényképező, két Mac gép, és még sok-sok más).

Ezzel letudtuk az aznapra kijelölt kötelező elfoglaltságunkat. Innentől már mindenki oda ment ahova szeretett volna. Én a Nymphenburg Schloss megnézése mellett döntöttem.

2015.02.14 Szombat

Mivel a mai nap nem voltak „közös” programok így mindenki eldönthette mit akar csinálni. Minden alkalommal mikor külön járkáltunk esténként összeültünk, hogy megvitassuk ki merre volt és milyen tapasztalatunk volt a napról.

Mivel a csapat nagy része inkább angolos beállítottságú volt így nem rossz nyelvgyakorlási lehetőség is volt ez számunkra. Egy idegen országban, idegen városban megértetni magunkat, és amikor teljesen egyedül vagyunk.... Hatalmas önbizalmat gyűjthettünk így össze magunkba. Minden nap új kihívások elé állított minket és minden nap egy kaland volt. Megtanultuk, hogy a németeknél nem jellemző az, hogy valaki „mindenhez” ért. Náluk nagyon komolyan veszik azt, hogy mindenki csak azt csinálja, amihez ténylegesen ért, ami a szakmája. Sok mindent részekre bontanak így még több munkát biztosítva az embereknek. És ha esetleg valami elromlik, akkor azt meg sem próbálják megjavítani, hanem azonnal hívják a

szakembert, hisz ő azért van, és ezért kapja a fizetését. Még véletlenül sem akarják elvenni egymástól a munkát. Nagyon meglepő volt hallani, hogy a fotográfiában is valami hasonló működik odakint. Minden fotós eldönti, hogy milyen területen akar majd később fotózni és abban az egy „műfajban” alkot. (ilyen például az ékszer fotós, étel fotós, portré fotós, divat fotós, csak hogy párat említsek).

Azt mindenki magának dönti el, hogy ez mennyire jó vagy rossz éppen. Szerintem igazán érdekes ez a fajta felfogás. Így valaki tényleg kiváló lehet abban, amit csinál és elég ideje van ahhoz, hogy a szakma minden csínját-bínját kitanulja.

2015.02.15 Vasárnap

A mai napon az egyik német fotós diák vitt ki minket a híres Neuschwanstein-i kastélyhoz. Ez magában a programunkban nem szerepelt, de nagyon látni akartuk a híres építményt. Egész napos túra volt. Maga az út 2 és fél órába tellett.

Mikor megérkeztünk még nem kis utat kellett megtenni ahhoz, hogy ténylegesen a várnál legyünk. Túra közben természetesen rengeteg panoráma képet készítettünk és jó pár praktikát is elleshettünk a kísérő német fotós diáktól.

Már elég későre járt, amikor visszafelé indultunk.

Hétfő (02.16)

A gyakorlati helyünk igen messze volt, így korán kellett kelniünk. Ez a gyakorlati hely volt mind közül a legnagyobb. Egy hatalmas terem volt a „műterem”, amit felosztottak legalább 3 részre és egy komplett felszerelés mozgatható volt.

Mi először az első „állomáson” kezdtünk. Az ott dolgozó fotós elmagyarázta nekünk, hogy éppen mit is csinál (egy termékfotózás volt, ami egy sport bolt weboldalára kerül majd ki). Megnéztük a technikát, hogy hogy is kell egy ilyen fotózást előkészíteni. Mivel az a fotós „kolléga” nem nagyon tudott angolul, ezért minden magyarázatot németül hallgattunk végig, de nem jelentett gondot és így pár német fotós szakszót is megtanulhattunk. Megtanultuk, hogy hogy is történik egy weboldalra történő ruhafotózás és majd az utómunkák.

Kicsivel később megérkezett az a fotós, akihez eredetileg beosztott minket a „főnökünk”. Annál az állomásnál már előre be volt állítva a tárgyasztal és minden fényforrás (és mivel ebben a műfajban pont az a lényeg, hogy a megjelenő termékek ugyan úgy nézzenek ki, ezért az adott beállítást sosem változtatják). A fotózás során lézerrel jelöltük meg az adott termék helyét, hogy mindig pontosan ugyan ott legyenek. Az egyik legnagyobb meglepetés az volt, hogy szinte nem is „használta” a fényképező gépet, mert minden a számítógépéről vezérelhető volt így nagyon ritka volt az, amikor odament és magán a gépen állított valamit. Összebarátkoztunk az ott dolgozó fotósokkal és stylistokkal és volt szerencsénk megnézni egy modellválogatást. A nap végén pedig gyakorolhattuk, hogy hogy kell a terméket úgy elhelyezni, hogy az stílusos legyen és maga a termék is könnyen felismerhető legyen.

2015.02.17 Kedd

A mai nap azt a feladatot kaptuk, hogy az ötvösökkel együtt dokumentáljuk a farsangot Münchenben.

Meglepődtünk, amikor megérkeztünk München szívébe. A hatalmas tömeg a legkülönbébb maskarákba felöltözve vonult végig a városon. Már mondták nekünk, hogy itt a farsangnak nagy jelentősége van és nagyon sokan komolyan is veszik és kiélvezik, de az a látvány mégis meglepő volt. Az emberek fotózás szempontjából is, számunkra meglepő módon, nagyon nyitottak voltak. Akárki észrevette, hogy épp fotózunk, integetni, mosolyogni és pózolni kezdett nekünk.

2015.02.18 Szerda

Még a mai nap is tartott a farsang így úgy döntöttünk ismét kimegyünk. A mai napon már annyira nem fotóztunk, inkább élveztük magát a „fesztivált”.

2015.02.19 Csütörtök

Mivel nem tudtuk, hogy újra be kell-e majd mutatnunk a legjobb képeinket, amik eddig készültek, ezért a mai napom azzal telt, hogy a legjobb képeimet kiválogassam és a szükséges utómunkákat elvégezzem rajta. Nem volt valami egyszerű feladat, hisz rengeteg mennyiségű kép készült és mindet végig kellett nézni és kiválasztani azt az esetleg egy kettőt, amit a legjobbnak gondolok. Nagyrészt ráment a napom.

2015.02.20 Péntek

Az Inhorgentára szóló jegyeket átvettük a magyar összekötő tanárunktól. Sajnos elég későre tudtunk csak időpontot egyeztetni, így aznap már nem mentem be a kiállításra, mert csak 2 órára lett volna körbe nézni, még véletlenül sem elég hozzá, hogy jól körül lehessen nézni. Így visszamentem a szállásra, összepakoltam a fotós dolgaimat és elindultam egy éjszakai fotózásra.

2015.02.21 Szombat

Én a mai napot tűztem ki az Inhorgenta kiállítás megtekintéséhez. Számos csarnokból állt és csarnokokat egy betű és egy szám segítségével lehetett megkülönböztetni. Első utam a saját standunkhoz vezetett, ahol dokumentáltam magát az eseményt. Majd nekiindultam, hogy felderítsem a kiállítást. Számos gyönyörű ékszerrel találkoztam. Csodálatos volt látni annyi különféle származású embert egy helyen szinte közös céllal lézengeni.

2015.02.22 Vasárnap

A prospektusba kerülő képeket folyamatosan válogatni kellett és kiegészíteni vagy kicserélni, ezért úgy döntöttem a mai nap az utómunkáké lesz.

2015.02.23 Hétfő

A napot az iskolában kezdtük, ahol a képeinket feltöltöttük az iskola szerverére és ha még szükségünk volt további utómunkákat eszközölhattunk rajtuk. Prospektusba kerülő képek további válogatása történt közösen.

2015.02.24 Kedd

Még az előző nap tudtuk csak meg, hogy egy workshop-ot fog nekünk tartani az egyik portréfotós tanár. Kerestünk egy termet, ahol majd elkezdhetjük a fotózást. Mivel modellünk nem volt, ezért mindig a saját kis körünkből választottunk ki valakit, akin gyakorolhattuk az adott fénybeállítást. Egy hosszabb bemutatkozást követően megtudtuk, hogy „tanárunk” angol nyelvtudása nem túl sok, így újabb esélyt kaptunk német szakmai szókinccs gyűjtésére. Végig vettük a high key és low key világítási technikákat modell fotózás esetén. Elmagyarázta, hogy melyik fényforrás mire jó és hogy is nézne ki a képünk azok nélkül. Majd megismerkedhettünk egy számunkra új eszközzel, a dedolight-al. És innentől már az iskola folyosóit róttuk, hogy új helyszíneket keressünk.

Véleményem szerint nagyon hasznos volt a workshop, mert számos új beállítási lehetőséget ismertünk meg és amellet hogy megízlelhettük milyen fotós helyett modellnek lenni, gyakorolhattuk a modell irányítását is új beállításokat leshettünk el szakavatott tanárunktól. Fotózás után megkaptuk a képeket és elkezdtük őket megszerkeszteni photoshoppal. Az Augustiener-ben tartottuk a „búcsúestet”, ahol ismételten lehetőségünk volt a legjobb tradicionális német ételeket végigkóstolni.

Rengeteg beszélgetés és nevetgélés után, mikor már mindenki elfáradt, elindultunk vissza a szállásra, hogy kipihenjük magunkat.

2015.02.25 Szerda

A mai nap volt az utolsó lehetőség mindenki számára, hogy még vásárolgasson a családnak vagy a saját részére. A mai napot nagyon sokat töltötték a szabadban, hogy még azokra a helyekre elmehessenek, ahol esetleg még nem voltak.

2015.02.26 Csütörtök

7:31-kor indultunk vissza Magyarországra.

Köszönöm a lehetőséget!

Kerecsi Ágnes